

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **VAKOS XT a. s.**, se sídlem Pernerova 28a, Praha 8, zast. JUDr. Filipem Behenským, advokátem se sídlem Kropáčkova 563/14, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2008, č. j. 500/1786/50211/08, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2011, č. j. 5 Ca 396/2008 – 44, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobce,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora citovanému rozhodnutí žalovaného. Tím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Praha, Oddělení ochrany ovzduší ze dne 11. 9. 2007, č. j. 41/OOO/SR01/0720315.003/07/PAS, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Správní orgán prvního stupně uložil stěžovateli jakožto provozovateli středního zdroje znečišťování ovzduší pokutu ve výši 100 000 Kč za správní delikt podle § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), neboť stěžovatel provozoval zdroj znečištění ovzduší bez náležitého povolení.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Výkon napadeného rozhodnutí by pro něj dle jeho slov znamenal nenahraditelnou újmu zejména s ohledem na jeho aktuální finanční situaci. Stěžovatel o sobě uvádí, že je malou společností zabývající se výrobou farmaceutických surovin a je závislý na platbách od zdravotnických zařízení. Je přitom obecně známo, že ve zdravotnictví se splatnost faktur pohybuje zpravidla v řádu měsíců, takže je nesnadné udržet plynulý tok finančních

prostředků, aby nedocházelo ke zpoždování plateb obchodním partnerům a vyplácení mezd zaměstnancům. Za nepříznivé finanční situace stěžovatele by blokování finančních prostředků ve výši 100 000 Kč poškodilo cash-flow a vedlo by ke snížení platební schopnosti a ztráty kreditu u obchodních partnerů. Třetích osob se přiznání odkladného účinku nijak nedotkne.

Žalovaný se vyjádřil k obsahu kasační stížnosti a navrhnul její zamítnutí; k otázce přiznání odkladného účinku však žalovaný stanovisko nezaujal.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. (po novele provedené zákonem č. 303/2011 Sb., za jejíž účinnosti Nejvyšší správní soud o odkladném účinku rozhodoval) se přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti znamenalo jakoukoliv újmu pro jiné osoby. Újma, která by vznikla stěžovateli jeho nepřiznáním (nutnost zaplatit 100 000 Kč při složité finanční situaci), tak je zcela nepochybně (nepoměrně) větší. Soud nespátřuje ani žádný zásah do veřejného zájmu, pokud by stěžovatel uloženou pokutu namísto nyní zaplatil případně až po rozhodnutí o kasační stížnosti (pakliže by kasační stížnost byla zamítnuta).

Je třeba poukázat také na skutečnost, že pravidla pro přiznávání odkladného účinku byla do značné míry změněna právě shora uvedenou novelou. Před její účinností byl institut odkladného účinku ve správním soudnictví institutem výjimečným. Nová úprava však přiznání odkladného účinku váže předně na porovnání újmy, která by (ne)přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout navrhovateli a jiným osobám. U těchto osob však, jak je uvedeno shora, zdejší soud neshledal možnost vzniku újmy.

Dlužno závěrem podotknout, že stěžovateli byl přiznán odkladný účinek i v řízení o žalobě (a to dokonce ještě podle starých pravidel). V žalobním řízení žalovaný s přiznáním odkladného účinku výslovně souhlasil a v řízení o kasační stížnosti nevyslovil nesouhlas.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2012

JUDr. Miluše Došková

předsedkyně senátu